

Präst på mark, luft och sjö

Eftersom han är kaplan för sjöbefälsskolan i Venezuela, har fader Juan José Sánchez Denis blivit tvungen att lära sig att dyka. Innan han blev präst visste han redan hur man hoppar med fallskärm. Han bor i Guaira i Venezuela och är medlem av det heliga korsets prästerliga sällskap.

2006-11-14

Fader Juan Josés främsta pastorala uppgift är att direkt ta hand om de

500 sjökadetterna som kommer att bli officiella soldater i den venezuelanska flottan. Eftersom det ingår i hans pastoral uppgifter måste han också ta hand om hela den civila och militära personalen som arbetar i denna institution. Detta har naturligtvis sina praktiska konsekvenser.

— På grund av posten du har, har du blivit tvungen att lära dig hoppa i fallskärm och även att dyka...

Sanningen att säga kunde jag redan innan jag blev präst hoppa i fallskärm. Jag var fallskärmsinstruktör och chef för en fallskärmshoppningsklubb, men om jag är kaplan för sjöbefälsskolan måste jag naturligtvis hoppa med truppen om jag vill vara med dem. Det ingår i mitt arbete. Men att dyka, det lärde jag mig här.

Den som tidigare var kaplan för skolan hade satt ut olika Mariabilder under vattenytan i avsikt att man varje år under festdagen som tillägnas Jungfrun av Valle eller någon annan Mariafest skulle fira mässa på ett skepp och tillägna henne några blommor och ge en välsignelse. Nå, om du vill ge en sådan välsignelse då måste du bege dig dit där bilden är... på så sätt blev det tvunget att jag lärde mig dyka. Det var räddningspersonalen som tillhör flottans sjövärn som lärde mig det.

— För en tid sedan satte du dit en annan bild av jungfru Maria?

Ja, för en tid sedan placerade vi en annan bild av jungfru Maria på en klippa i havet utanför Pampatarbukten. Det är en jättestor vit klippa. Vi placerade bilden på nordsidan ungefär 50 meter ner i havet. Dessa

bilder har hjälpt många människor, många fiskare.

— Du är medlem av det heliga korsets prästerliga sällskap. Vad är det?

Det är ett sällskap där vi stiftspräster, dvs. präster som inte är inkardinerade i Opus Dei, får ta emot hjälp i enlighet med Opus Deis spiritualitet, samtidigt som vi helt och hållet lyder under stiftets biskop, som är den som ger oss order och bestämmer om vårt arbete. Det är ett utmärkt system som gör att en präst kan klara sig och inte bli splittrad av att leva i denna värld.

— Jag hörde att du för några dagar sedan var med och slog det venezuelanska rekordet vad gäller kollektivt fall med fallskärm...

Jag måste först och främst förklara att jag inte var ensam, vi var 32 personer. Jag var en av dem. Men jag

har hoppat med denna grupp många gånger. Under batalj och normala förhållanden hoppar en kaplan alltid med sin personal. Jag har också hoppat med flottans specialtrupp. Om man är kaplan i det militära då är det också bra om man vill integrera sig i den miljön. Det är just därför som kyrkan "skapade" dessa militära kyrkliga ämbeten som jag tillhör. Ett sätt att vara med soldaterna är att göra detsamma som de. I mitt fall är det faktum att jag har 800 hopp i fallskärm bakom mig som en öppen port som gör att jag kan bli förstådd och nå fram till mina kadetter även när det gäller det själsliga. Att hoppa fallskärm och dyka är naturligtvis något sekundärt och inte något av yttersta vikt, men detta slags detaljer hjälper en kaplan mycket att förstå soldaterna, att bli vän med dem, att tala med dem och hjälpa dem att lösa sina problem. Det är ett annat sätt att föra ut Kristi lära till dessa personer.

pdf | Dokument automatiskt skapad
från [https://opusdei.org/sv-se/article/
prast-pa-mark-luft-och-sjo/](https://opusdei.org/sv-se/article/prast-pa-mark-luft-och-sjo/) (2026-03-04)